

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50.

La nota del día

Arregleu las vostras diferencias, aparteu tots els obstacles y ¡pas al carro del Progrés!

no pot donar pa als seus fills; saltan els amos, y diuen que d' arribarse á avenir á lo que 'ls obrers demanan, tots plegats, grans y petits. hauran d' aná al Hospici avans d' acabar l' estiu.

Uns parlan de jurats mixtos, altres d' árbitres amichs, aquests citan á n' en Grave, aquells á n' en Kropotkin; el capitalisme bafa, el proletariet se 'n riu, tiba cap allá l' un bando, tiba l' altre cap aquí... y jo marejat al últim ab tants gomechs, y tants crits, y tan diverses ideas y tants dictámens distints, convensut de ma ignorancia, vinch á l' Assamblea y dich: ¿Hi ha algú de sas senyorías que 's cregui prou aixurit per treure del fogó l' olla que d' ías ha está bullint? ¿Hi ha algú que se senti ab ánim per arregliá y posar ff al envessat problema de las huelgas? Si es aixís, á aquest caballer tan sabi li suplico que als l' dit.

Calla l' eloqüent minstre y llensant un dols somri, s' assenta y 's tira enrera com si 's posés á dormir.

L. WAT

L' últim á n' en Pey y Ordeix l' han rendit, fentli cantar la palinodia.

Estava malalt, no tenia un quarto, ni tant sols per medecinas, y l' han obligat á retractarse de tot lo que havia escrit, posantse incondicionalment á las ordres del Emi-

nentísim.

Aquestas son las victorias que obtenen avuy la gent negra, quan se proponen rendir á un adversari. No paran fins á sitiario per fam. O 't rendeixes ó revénta't.

Y per arribar á tals resultats, diuen que 'l Deu de misericordia va derramar la seva sanch en el Calvari!

Llegeixo:

«La Correspondencia dice que entre los republicanos federales y los no federales se agita la idea de borrar antiguas denominaciones y constituir un partido único bajo la jefatura del Sr. Salmerón.»

Aixís hauria de ser per acabar d' enrobustir l' acció republicana, y aixís será, quan á todas las miras s' anteposi la necessitat de la regeneració de la patria per medi de la República.

Els republicans tarrasencs tenen molt adelantat el projecte de constituir en aquella ciutat la *Fraternitat republicana*, instalada en la Casa del poble.

El pensament de la nova institució está condensat en els següents propòsits: «La *Fraternitat republicana* será una societat política amplia pero radical, ab el seu Comitè, el seu Jurat y las sevas comissions de propaganda; será un centre educatiu y instructiu, ab son gimnás, sas escolas laicas primarias y d' economia doméstica y la seva biblioteca; será una agrupació sociológica y económica ab las sevas cooperativas (que s' establiran previa consulta y de acort ab la *Protectora Civil* de Tarrassa) y sas juntas de mutualitat y ausili, que servirán pera llibertar als associats de la miseria en cas d' enfermetat ó de impossibilitat física; será una societat recreativa ab companyas de aficionados á representacions líricas, cómicas y dramáticas, que celebrará balls, concerts vocals y instrumentals, certámens, etcétra, y que organisarà excursions y partidas de casa pera fomentar l' inclinació á la vida del camp; será, en ff, y principalment, una entitat moral que vetllará per las bonas costums abandonadas, á Tarrassa, per las classes dominants, depreciadoras de tot el que no professa determinats ritos religiosos y molt remisas en quant al cumpliment de la ética 's refereix.»

La *Fraternitat republicana* de Tarrassa ha donat un pas decisiu ab l' adquisició de la casa Ventalló, dotada de todas las bonas condicions per instal·lar-s'hi y cumplir el seu objecte.

Un entusiasta aplauso als nostres estimats correligionaris de aquella ciutat. Y que 'l seu exemple serveixi de noble estimul á tots els de Catalunya.

Tot just arribats al Congrès, els diputats regionalistas, ressucitan la qüestió sobre si el Catecisme s' ha d' ensenyar en catalá ó en castellá.

Per lo vist no entran en el seu cervell altres assumptos de un interés més palpitant.

En un país com el nostre, hont está reconeguda

la tolerancia de cultos, á las escolas públicas el Catecisme no s' hauria d' ensenyar de cap manera. De la seva ensenyansa, purament voluntaria, se 'n haurían d' encarregar els eclesiástichs y aquests podrián ferho en catalá ó en castellá, com ho tinguesin per convenient.

Ab lo qual se logriria que 'ls noys de las escolas no perdessin el temps, ni 'l perdessin tampoch els diputats regionalistas, promovent debats tan ridiculs com impropis de l' época moderna..

El senyor Rodríguez Ruiz doná una conterencia en el «*Centro Industrial*» y después de queixarse del abandono en que 's troba l' infancia pobre de Barcelona, de la falta d' higiene en els colegis y del poch interés que 's mostra per las incubadoras, digué qu' als infants se 'ls deu desarrollar en dugas formas: 'l cervell per medi dels llibres y 'l cos ab la gimnasia.

Estém del tot ab ell; pero pera lograr aquest desarrollo, falta un element de primera forsa y es que las infelissas criaturas se nudreixin bé.

L' Estat y 'ls Municipis no 's capfican gens en vigilar si las casas de beneficencia son verdaderas casas de bé, com no 's preocupan gota en fer per manera de qu' en la má del pobre no hi falti 'l pá. Aixó es perdre temps; la gran qüestió es mirar ben sovint las llistas per veure quant aquestas criaturas arriban á ser homes per abrumarlas ab cédules, carregals hi 'l fusell y un feix de contribucions que 'ls balda.

Molt aparato, aixó sí, fan com las criaturas quan jugan á soldats ó á marit y muller, qu' ara s' estiman ara s' apunyegan... Son uns canallas que jugan á gobernar al poble. Han nascut avants de temps y resulta sempre que s' exhibeixen massa aviat en públich.

Aquestas criaturas si que necessitan que se las tanqui á dins d' unas incubadoras especiales.

En Dato no vol sentir parlar dels torments de Montjuich. Diu que aquesta qüestió ns ha produhit molt mal al extranger, y además la califica de llegendá, es á dir: de falornia. En Dato no hi creu ab els torments.

Donchs, home, si 'ls torments no han existit, res més factible que demostrarho. Procedeixis á la revisió del procés ab las degudas garantías de imparcialitat, y 's veurá lo que 'n resulta.

Perque lo que 'ns posa en mal lloch, als ulls de todas las nacions civilizadas, no es tant que s' hajin pogut emplear procediments inquisitorials, sino que hi haja governs encubridors, que 's resisteixin á practicar las degudas averiguacions. Las torturas

desdoran als que van emplearlas; l' impunitat deshonra á Espanya.

En el Congrès, incidentalment, va tractarse l' altre dia aquest assumpto, y en Dato suposá que 'ls que 'l treyan á colació ho feyan ab l' intent de desprestigiar á la Guardia civil.

Sempre la mateixa lògica al revés. Sempre agafant els mateixos raves per las fullas.

Si alguns guardias civils s' han excedit ¿quina culpa té 'l cos á que pertanyen, de las sevas extralimitacions? ¿A qué ve, donchs, fer una qüestió de cos de un acte de responsabilitat purament individual?

Els que desprestigian á la benemèrita son els que después d' utilitzarla en serveys pera 'ls quals no sigué creada, s' empenyan en confondre y enmaranyar aqueixas qüestions de responsabilitat personal, evitant que puguin depurar-se, conforme ho demanan la rahó y la justicia.

Firmat per D. Eduardo Benot, el Directori federal ha dirigit als concells regionals y comités del partit republicà federalista, una circular pera que procurin fomentar entre 'ls correligionaris la suscripció nacional oberta per iniciativa de 'n Salmerón, jefe dels republicans adherits als acorts de l' Assamblea celebrada l' 25 de mars, suscripció que ha de servir pera vigorisar l' acció de tots els amants de las institucions republicanas.

Consigném ab gust aquesta resolució, que dona un mentís als enemichs de la República, empenyats en sembrar el dualisme en el camp republicà.

Mentres hi haja seny y patriotisme no ho conseguirán.

RUBÍ, 6 de juliol

El vehinat ha comentat un fet que, encare que sembla insignificant, demostra la mala intenció y poca vergonya dels clericals y reaccionaris.

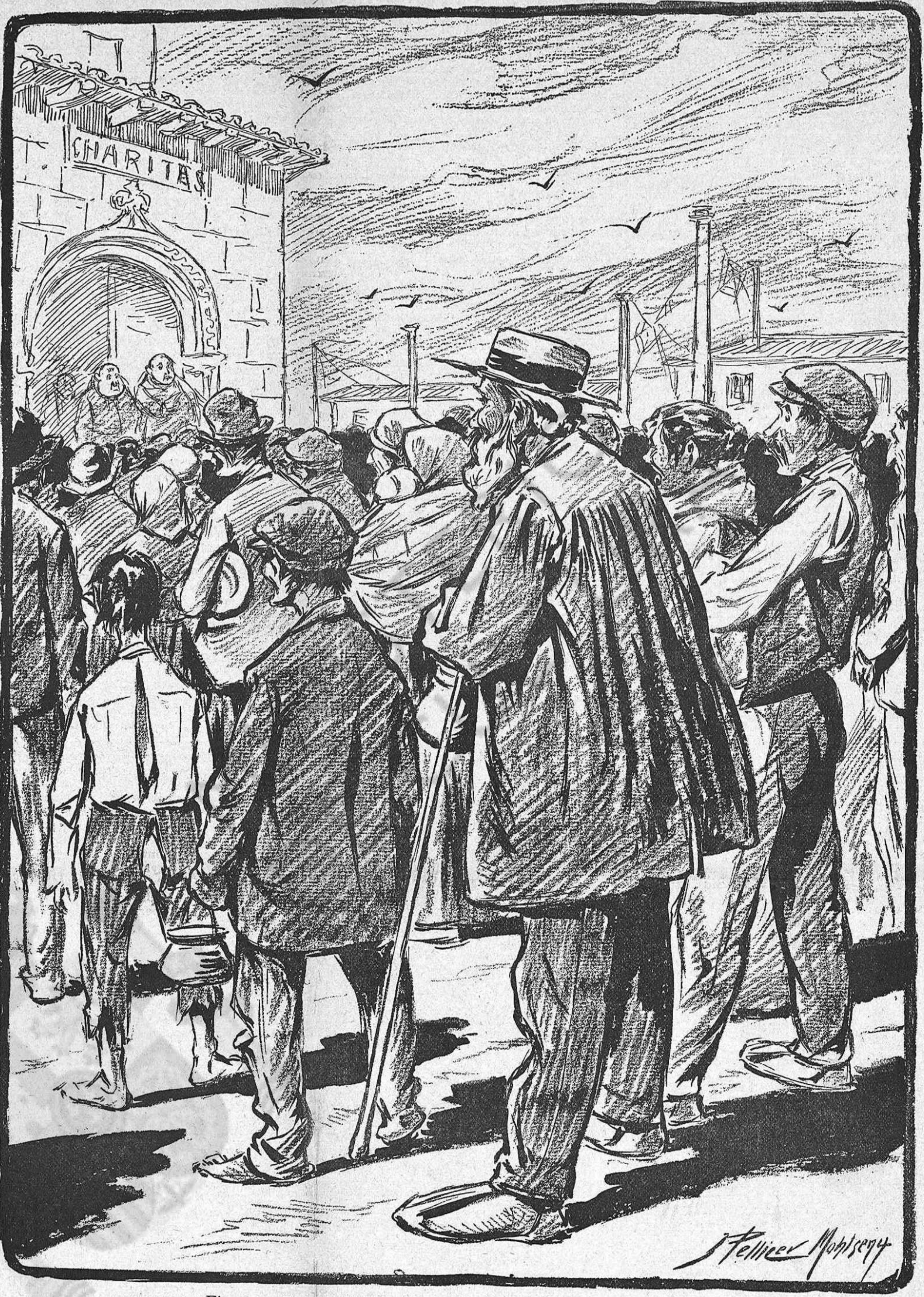
Al anar un pobre de solemnitat anomenat «Xitxo» á demanar caritat als senyors Oliver (a) Espandanyé de la Creu y á un contramestre conegut per «Gendre de 'n Segura», aquests contestaren al pobre «Xitxo» que no li volían ni li farían mes caritat perque en las próximas passadas eleccions pera diputats havia votat la candidatura republicana. El «Gendre de 'n Segura» y «L' Espandanyé de la Creu» potser se creuen ab sos procediments fer morir de gana al pobre «Xitxo», pero no es aixís perque els honrats republicans de aquesta vila l' ausilfan.

Accident del treball

Mariano Foix
1903

No sempre menja l' obrer el pa amarat ab suhor; de tant en tant també 'l menja amanit ab sanch.

L'ideal de la reacció

Fins que tots haguem de viure de la sopa dels convents, segons els senyors del ordre, á Espanya no anirém bé.

PUIGVERT, 7 de juliol
Per la festa major, es costum després de la professó, celebrar una petita ballaruga. Aquest any se 'ns hi presenten tres enotanats que 'n duyan mes al cap que als peus, dihentnos pestes y insultantnos de mala manera, arribant á dir que convindria un'altra guerra per acabar ab el renegat jovent. Sentint lo qual, un dels interpelats va respondre: Ditxós serà l' dia que tindrem guerra civil que potser acabarem ab la embustera carlinada que 'ns ofega.

CERVELLÓ, 6 de juliol
Diumenje l' mossén d' aquí va fer propaganda demanant céntims pera la festa major. De passada també l' lensá algun impropri contra un pobre difunt que no havia fet si no bé á la població. Després armá un escándol á l' escola de noyas, reptant á la mestra perque ensenyava la doctrina en castellá. Naturalment com á bon catalanista... ¡Carlista havia de ser!

LA BISBAL, 23 de juny
Dona molt que parlar la guillada ab sombra á un poblet de vora de Girona del vicari totero Mossén Carles. Sense que 's pugui posar res en clar, se suposa qu' es perque l' han tret. Se diu que retirava sempre molt tart; qu' era molt aficionat al joc de dames, qu' era parroquiá de una casa de comers del carrer de 'n Pi y Margall, etc., etc., y otras cosas que seria prolijo enumerar.

Desitjaríam que no fos res, y que tornés sovint pel gust qu' experimentém, quan se 'ns en va altra vegada.

RELLINÁS, 8 de juliol
El día de Sant Pere se celebrá la festa de las ovelles. Vingué un gros remat d' un poble vehí al mando de un pastor y acompanyats de un bramaire pelut que atacá de valent als que no volen vestirse de llana, dihentnos que 'ls que no aném ab el seu remat no tindrem may sort. Lo bó es que per fi de festa se celebrá un sorteig, sortint premiat un dels vehíns liberals malehíts pel bramaire, que s' estirava 'ls cabells de rabia al veure qu' ell mateix li havia donat la sort que li deya no tindria may.

VIDRERAS, 5 de juliol
Altras vegadas ens havém queixat del mal estat en que 's troba l' nostre cementiri civil. Llindant ab la carretera de Sils, tots els forasters que venen se tapan de nás ab aquell foc infectiós impossible de resistir. El senyor batlle no 's pren la molestia de ferlo posar en condicions saludables pels morts y pels vius; y val ja la pena de que l' Ajuntament en pes y la Junta de Sanitat se 'n preocupin. Alguns vehíns estém fins disposats á armarnos de aixadas, cávechs y podaxois y acabar voluntariament ab tanta deixadés. Si aixís y tot no 'ns donan el permís... no sé qué haurém de fer.

SANT JOAN LAS FONTS, 26 de juny
Per la festa major se llogaren dos orquestas. Aixó dividí el poble en dos bandos. Els uns, partidaris dels grossos, nom dels de una de las orquestas, van ser els únics que pogueren intervenir en las funcions d' iglesia. Els contraris van dir: no 'ns voleu á missa, donchs no hi anirém. Lo bó es que 'ls grossos, que passen per democratas, assistiren á una professó, rebent de mossén Bartomeu un vot de gracias, dihentlos que no hi anavan per Deu, sino pera presumirhi. Aixó vol dir que aquests pobrets xays fan com els gossos que com més pallissa reben més s' acostan al amo.

Animo, donchs, mossén Bartomeu, que á copia de vergassadas te vindrán tots al darrera.

VILAFRANCA DEL PANADÉS, 5 de juliol
Els republicans d' aquesta vila y comarca enviaren un telégrama de felicitació al diputat per aquest districte Sr. Zulueta, pel discurs pronunciat en las Corts en defensa de la agricultura y per haver dit á las barbas dels prostituhits monárquichs que sens la República no es possible prosperar la nació espanyola.

També en sessió del Ajuntament els concejals demanaren al Sr. Moliné, alcalde president, que la corporació n' hi enviés un altre, pero dit senyor se posá á lladrar, no consentinho de cap manera. L'avoras els concejals li enviaren en nom d' ells, menos del alcalde Sr. Moliné.

IGUALADA, 6 de juliol
El día 5, en el vehí poble de Odena, fou inscrita en el Registre Civil ab els noms de Maria, Plácida y Aurora, prescindint de tota intervenció clerical, una nena filla dels conventus correligionaris Simón Rubio y Angela Manrique, sent testimonis del acte Leopold Sábata y Llorens Florensa.

A pesar de ser aquest el primer acte d' aquesta naturalesa realitat en dit poble, el digne funcionari encarregat de fer cumplir la ley no oposá cap reparo.

PETITS COMENTARIS

Als homes

l' concepte del Dret capciós y embrollat, sobre l' qual se basa la present organització social, té, segons la expressió nietzschiana, sa representació en la «vella taula de valors». Tot lo que, fill d' una absurda interpretació moral y practica de la vida, significa un renunciament ó bé la esterilitat de las passions y sentiments, dels desitjos y voluntats, aixó son els «vells valors». Els conceptualismes clássichs, d' un dualisme tenebrós é irreductible, fins diria trágich, no han sigut concretament més qu' una limitació vergonyosa de l' activitat y energia humanas, més encare, una oposició irracional y violenta á la realitat positiva de la vida. Per aixó, tant com en nom de la Rahó y de la Ciencia, en nom de la propia Vida s' han conternat las religions ab sos dogmas fósils, y las metafísicas ab sos deliris y subjectivismes, unas y altras enemigas de las feconditats generosas y rialleras. Pero aixís y tot, aquell dualisme negatiu subsisteix encare, si bé revestint novas formas, y en ell s' ha elaborat l' actual concepte del Dret. Científica y filosóficamente s' estableix que l' dret es condició essencial, immanent y intrínseca del individu, del home. Tota prescripció, tota sanció á més d' un absurdo y un contrasentit es certament una profanació. Desnaturalizada aquesta idea humana y senzillament grandiosa ab las argucias y subtilitats jurídicas y ab las capciositats de la Economía, la cortesana del privilegi, ens donan un concepte dualista, fals y restrictiu, producte llibre de l' egoisme y de la mentida, com es la idea del Dret coexistint ab la idea, ó millor dit, ab l' acció immoral de la forsa. Y observéu que al falsejament de la idea del dret correspon forsoament una desviació en la practica de la mateixa. L' empleo útil y saludable de l' activitat humana pera la vida individual y social, la realització de las obras de la Vida conforme als prin-

cipis naturals del Bé y la Justicia, tals deuen ésser las formas vivas y concretas del Dret. Y no obstant, veyém en la nostra societat, el treball, no com la forma del Dret, sino la d' una nova y dolorosa esclavitut. Un esperit humanitari, el gran Ruskin ha desentranat serenament tots els vicis de la Economía política moderna, d' aqueixa «ciencia perillosa», negadora del home com pensant y de la seva alta finalitat humana y social. «Els grans sentiments morals y estétichs, l' ansia suprema d' ideal y d' infinit, las aspiracions sublimes del pensament—diu en Ruskin—son considerats per aquella «ciencia» com elements perturbadors, nocius á la societat, y en conseqüencia funda una teoria del home y de la vida grosserament mecánica, confonent després ab intenció perversa la «riquesa» ab el «diner» á qui serveix baixament favorint sa concentració en pocas é improductoras mans.» La «riquesa» creada ja per las solas y múltiples energias humanas, ja per la unió feconda d' aquestas ab las naturals, la «riquesa» en sos ordres ó manifestacions material, artística y científica no es ni vol dir «diner» sino Vida, y únicament ella té un valor real y positiu y además étich, per quant la Moral qu' es expansivitat d' energias, lliure acció vital y agemana immanent ab el Dret que com ja he dit es en sas formas veritables «obras de la vida» ó sigui «riquesa».

Si la Economía política es la negoció brutal del Dret, las lleys no 'n son pas l' afirmació. Y no pot menos de ser aixís, ja que al cap y á la fi la primera es un derivat d' aquestas. Sabém qu' en els temps actuals las lleys pretenen ésser la consagració del Dret, sa expressió de desigualtats injustas, de violencias socials, de Poder y ni ara ni may s' han armonisat,—donchs es del tot impossible—ab la ley humana, santa, única, la ley amoral de la vida y del individuo. Investigant sobre l' origen de las lleys se veu clarament son ff, quin hábilment ha dissimulat la evolució de las mateixas... Pero las grans hipocresias no poden perpetuarse. Noss temps s' acostan en que las promesas generosas, avuy consol y forsa del enamorat actiu del Ideal, s' obriran pera donar fruyt. La sublim trilogia Veritat, Bé y Belleza dels filósops, apóstols y artistas contemporanis s' encarnará en la vida dels pobres. Els homes s' haurán llibertat y viurán fraternalment en la plenitud de son Dret immanent y imprescriptible.

A. R. T.

Á UNA HICA DE MARÍA

Com hi ha mon no hi entés ni entench encare el teu modo de viure; ni comprench tas costums, ni ta ignocencia, ni perqué vas á missa,

ni perqué gastas tant sent com ets pobra, ni perqué ets tan ditxosa y divertida. Ningú t' coneix cap renda y ningú no t' ha vist tan sols un día ab la ma á la labor, per bullir l' olla, fent feynas mes ó menos lucrativas. No se d' ahont treus els quartos, pro sé que no deus res á la modista y pagas á tothom que t' porta el compte y t' gastas molt diners ab las floristas. També m' estranya molt ta coneixensa, y no sé d' hont t' has tret tantas amigas, totas damas de honor, unas duquesas y marquesas las altras... totas dignas de l' alta societat, gent de sanch blava, á qui tú ni de nom sols coneixias quan te feyas ab mí... quan treballavas... ¿vols que ho digui mes clar? Quan érats xinxo. L' afició á n' els mosséns no me l' empasso, ni sé perqué confessas cada día y prens la comunió cada semana, sent tan honrada y pura com explicas. Potsé m' contestarás qu' es un miracle lo que t' está passant; que avants tenias un modo de pensar á la lleugera y que has reflexionat, y ara ets sumissa, y creus la Religió tal com el pare... el pare capellá te la predica. També m' pots contestar que no vius sola, perque estás ab ta mare y t' vigila, y que de sobras sé que ella es honrada y que t' ensenya ab fé Santa Doctrina. Aixó pots intentar de ferme creure; pero m' diré per mí, casta Paquita,

Pedassos conservadors

—¿Qué ls ne sembla del vestit que li estém arreglant á España?

En Sanchez Trompa, ataconador

—Tant si riuen com si no riuen, ab aquestas mitjas solas y talóns encare hi farà un bon paper l'esquadra á San Sebastián.

sar de la seva aplicació y de la bona voluntat que may l'abandonava, es el cas que no podia sortirne.

Un dia l'seu professor el vá sorprendre tapantse una orela ab cotó fluix.

Y al preguntarli per qué ho feya, y pobre xicot respongué plé de ingenuitat:

—He pensat que d'aquesta manera l'explicació de vosté que m'entri per una orela, no 'm sortirà per l'altra.

Un senyor que dona reunions á casa seva, s' alaba de que á l'hora que á n'ell li dona la gana y sense faltar á ningú, se levanta la sessión.

—A casa—diu—en quan cauben las onze, fora de la familia, no hi queda un'ánima.

—¿Cóm s' ho fá per despedirlos?—li preguntan.

Y ell respón:

—De una manera molt senzilla: dich á la noya que toqui alguna cosa, y encare no s' aixeca pera dirigirse al piano, tothom desfila.

Un habitant de un barri retirat, á altas horas de la nit, sent els pitos tocant á incendi.

Salta del llit, obra 'l balcó, y al veure al sereno, li pregunta:

—Bartomeu, ¿ahont es el foch?

—A la taberna de la cantonada.

—Ab, bueno, ja estich tranquil: sent á una taberna no 'ls faltarà tanta aygua com necessitin per apagarlo.

Y se 'n torná al llit, sense donar cap importancia al fet.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Es-te-ve
- 2.ª ANAGRAMA.—Acta—Taca.

3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Sota la parra.

4.ª ROMBO.—
J
M U T
J U N O Y
T O S
Y

5.ª GEROGLÍFICH.—Com mes vius mes vell te fas.

Han endevinat totes ó part de las solucions del número anterior els caballers: Miquel de las Dallas, S. R. Ribas de E. C., Oilime Tilop, Un figuerench, Quimet Jue, Un lliure-pensador.

ENDEVINALLAS

XARADA

A UNA EMINENCIA (Ab Cortésia).

Eminentíssim k k 1908 I:
dos vas fer 't nombrá un total
per pogueu mes bé entretindret
en treballs electorals,
ara que has vist la victoria
grandiosa, fenomenal,
que 'ls nostres sobre dels vostres
fa poch varem alcansar,
me sembla que 'l millor fora
que te 'l fessis desnombrar
puig que ni ab hu-dos-tercera,
ni sense, may guanyarás.
¿Has vist ¿eh? ¡quina derrota!
y aquest es el primer pas:
pel día que darem l'últim
comensus á preparar;
aquell día gloriosíssim
¡hu! los nostres us dirán,
¡sortful cucas verinosas!
¡ortful de dins vostres caus!
y con el sudor del rostro
aneu á guanyaue 'l pá.

MÁXIMO ELECTRA

ANAGRAMA

En un quarto reduhit,
fita la vista á un bressol,
una dona ab desconsol
derrama plor comprimit
pel fillet y pel marit
qui pateix mal de total;
y perquè no té un sol ral
ni al tot un bossí de pá
no fa més que apostrofa
l'estat de cosas actual.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

D.ª ANA C. MIR

Formar ab aquestas llettras lo títul d' una nació.

A. CARARACH

CONVERSA

—Ahont vas, Gabriel, tan corrents.

—A buscar medecina aquí ca 'n Pedullés.

—¿Qui tens malalt?

—Ma germana.

—¿Quina la Treseta?

—No, la que jo mateix te he dit.

OILIME TILÓP

CORRESPONDENCIA

Caballers: Tarragoní, Miquel de las Dallas, S. R. Ribas d' E. C., Oilime Tilop, Firmo Puges, Roca d' Alella, J. Palau G., F. J. y B. C., P. Mont, Juan de Torrafoch, ¿Eh, quin cap?, B. Combalia, E. San Feliu y B. y J. S. B.: O molt m' enganyo, ó no anirà ré.

Caballers: Sabatassas, Ernesto de V., Joseph Alujas, Anara, Toni Baduá, F. Joanet, A. Ribas LL., Quimet Pujol, M. Capdevila, Un republicá, J. Catau, Carlos B. Fontas, E. Doménech, S. Codina, Joseph Subirats y F. Virgili R.: Anirà lo que vaji.

Caballers: E. V., R. S. S., O. R. (Vilafranca), Quimet, Ll. F. M., F. Ll., Ll. G. S., R. H. M. (Tarragona), T. T. S., P. P. T., P. V., V. C. y J. P. M. (La Escala): Rebut, y moltras mercós.

Caballer: Pere Puigvert: Puig no sé si ho será, pero vert... ho es molt; massa.—G. Perocafó & Ras: ¿Veú? aixó ja va millor. Veurém d' inquirir. Amunt y crits!
—Joan Palou: Avans d' enviar versos als diaris cal mirar de corretjir l'ortografia; ¡ho! exclamació no s' escriu ab la h al davant... Aixó per' que ho sápigas.—Nervi: En el dibuix que s' ha dignat enviarnos s' hi veu poca grapa... poch nervi.—R. Tarrés: No val la pena.—Clarinet: Celebrem lo del Masnou. De lo del epígrama no li puch contestar una paraula. Disposi.—R. Albrede: El nás una mica massa llarch.—Manel D. Roure: Lo que 'ns va millor es la dedicatória.—M. Trebor: Aquesta vegada ha estat de mala lluna.—J. Cesta y Pomés: Gracias pel paquet.—J. Roldós: Lo acceptat anteriorment sortirà sens dupte un día ó altre. No es malavalensa, havém de lluytar ab un espay limitat y un feix de colaboració que no 'ns cap á casa. Sobre lo de la fotografia, li agrahirém ens recordi lo qu' era que no 'm tenim memoria.—J. P. Gros: Nones.—E. Ladiv: ¡Quin escándoll!—Jaumet M.: Está, si fá ó no fa, com estava.—J. Pissarra: Es dolorós, pero no hi ha remey.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Ólm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

¡ATENCIÓN! S' HA POSAT EN VENDA

MAGNÍFICA LÁMINA ALEGÓRICA REPRESENTANT

LA REPÚBLICA

propia pera ser colocada en la sala de sessions dels Cassinos, Ateneos, Societats y tota classe de Centros democrátichs

La lámina constituheix un bellíssim treball artístich, tamanyo 65 per 50 centímetros, tirat á SIS tintas sobre cartulina superior.

Preu: 2 pessetas